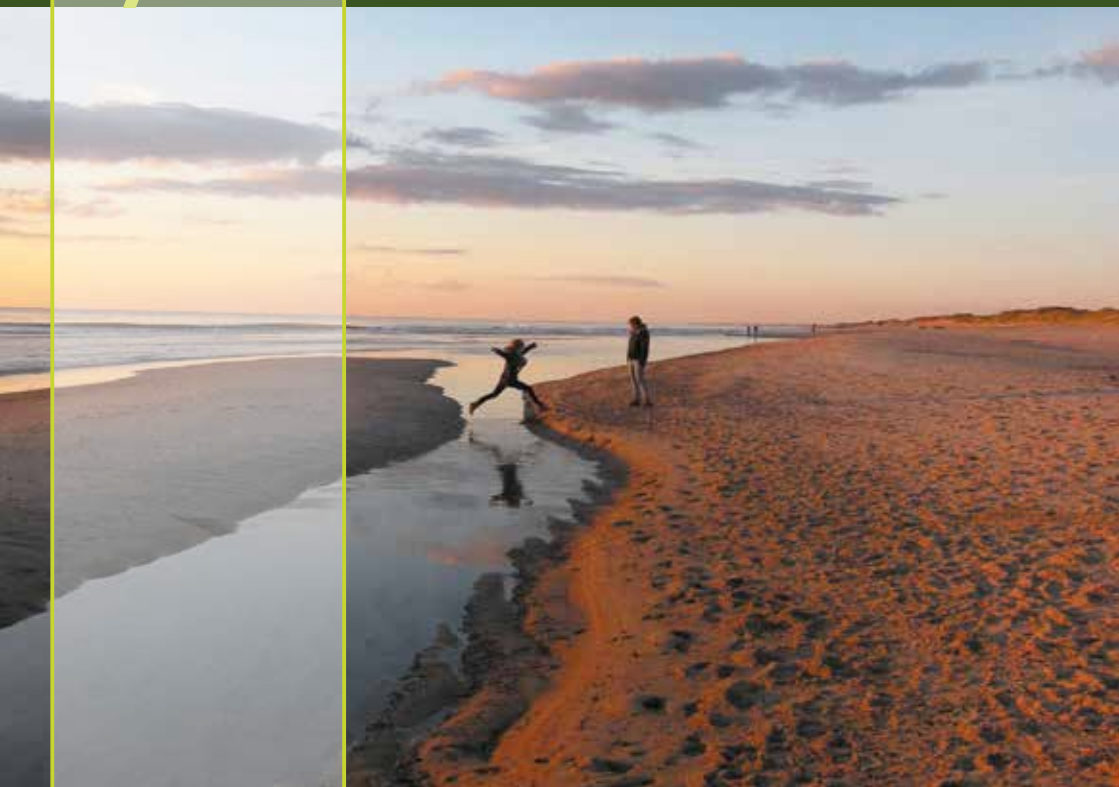

DANMARKS
NATURFREDNINGS-
FORENINGS
ADGANGSPOLITIK

ADGANG TIL **naturen**

Danmarks
Naturfredningsforening

Danmarks
Naturfredningsforening

ADGANG TIL naturen

DANMARKS
NATURFREDNINGS-
FORENING
ADGANGSPOLITIK

December 2015

**Danmarks
Naturfredningsforening**

Masnedøgade 20
2100 København Ø
Tlf.: 39 17 40 00
www.dn.dk

INDHOLD

1. Nærhed til naturen	3
2. Adgang er for alle - men ikke altid	5
3. Adgang ved vandet	8
4. Adgang i skovene	11
5. Adgang i det åbne land	14
6. Brug naturen med omtanke.....	16

1.

Nærhed til NATUREN

Naturoplevelser er en del af et sundt liv og bidrager dels til at skabe et nært forhold til naturen, dels til at fremme forståelsen af, hvorfor det er nødvendigt at beskytte naturen som et fælles gode.

Flere mennesker skal have mulighed for at opleve naturen, og derfor er det vigtigt, at der er gode adgangsmuligheder til naturen overalt i landet. Samtidig er det vigtigt, at adgangen til naturen ikke sker på bekostning af beskyttelsen af naturen.

Denne politik formidler DN's adgangspolitik ved vandet, i skovene og i det åbne land. Desuden forholder politikken sig til, hvordan benyttelse og beskyttelse bedst muligt går hånd i hånd. Hvordan skaber vi de bedste betingelser for, at flest muligt kommer ud i naturen samtidig med, at vi passer på vores sårbare natur?

Danmarks Naturfredningsforening har udgivet en kystpolitik, en skovpolitik, en naturpolitik, en jagtpolitik og en landbrugspolitik, hvor spørgsmålet om adgang til naturen også behandles. Denne politik indeholder DN's samlede overordnede holdning til adgang.

Danmarks Naturfredningsforening mener, at

- alle skal have gode muligheder for at komme ud og opleve naturen
- adgang til naturen altid skal ske under hensyn til beskyttelse af sårbar natur
- naturen er et fælles gode og tilhører alle, uanset ejerforhold
- naturens kvaliteter og muligheder skal synliggøres
- der skal være plads til en bred variation af naturoplevelser og aktiviteter i naturen, som forbedrer offentlig adgang
- der skal gennemføres flere fredninger
- der skal etableres flere områder, for eksempel national- og naturparker, som giver mulighed for flere naturoplevelser
- der skal skabes mere natur – både i by og på land – for at give mennesker flere muligheder for at opleve natur, både den vilde og den tæmmede.

- » At hele befolkningen får mulighed for at opleve naturen og den livskvalitet, nærheden til naturen giver
- » At institutioner, skoler og foreninger skal tilbyde flere naturoplevelser og bedre rammer for oplevelser i naturen.

De seneste 30 år er naturen i stigende grad blevet et redskab i uddannelsen af børn og unge. Flere og flere undersøgelser viser, at udeskoler og naturbørnehaver understøtter læring og trivsel. Forklaringen er blandt andet, at udendørs aktiviteter letter koblingen mellem teori og praksis.

Hvis man gør det nemmere for borgerne at få adgang til naturen, vil det give samfundet en gevinst i form af bedre livskvalitet og bedre folkesundhed. Det at have nem og hurtig adgang til naturen er afgørende for, om borgene benytter naturen.

Problemer med danskernes mulighed for adgang til naturen var en af årsagerne til, at Danmarks Naturfredningsforening blev dannet i 1911. Det blev formuleret i foreningens formåls-paragraf, at foreningen skal virke til gavn for Danmarks natur og miljø og for befolkningens mulighed for gode naturoplevelser. Dog under forudsætning af, at beskyttelse går forud for benyttelse.

I 2009 og 2015 kortlagde Danmarks Naturfredningsforening børns brug af naturen. En undersøgelse udført af Gallup viser blandt andet, at børn i dag kun kommer halvt så meget ud i naturen, som deres bedsteforældre gjorde, da de var børn, og at kun hvert fjerde danske barn kommer dagligt i naturen. Til gengæld har nutidens børn flere fælles oplevelser med familien i naturen end tidligere. Tallene er nedslående, da man ved, at det at bevæge sig og opholde sig i naturen fremmer indlæring og giver glattere, sundere og mere selvsikre børn.

2.

Adgang er for alle - men ikke altid

Vores fælles, værdifulde naturområder, kystlandskaber, nationalparker, skove m.v. skal kunne opleves af befolkningen. Derfor har Danmark siden 1917 gradvist, ved lov, forbedret befolkningens muligheder for at færdes i naturen – især i offentligt ejede områder.

I privatejede naturområder, som udyrkede arealer, bræmmer og skove, hvor ejendomsretten og udlejning af jagtrettigheder er en væsentlig barriere for fri adgang, står det dog fortsat dårligt til. Det gælder også adgang til naturområder, der er et resultat af offentlig støtte, for eksempel privat statsstøttet skovrejsning og genopretning af vådområder.

Adgangen til at færdes langs stier og veje i det åbne land er også blevet ringere. I takt med at landbruget er blevet koncentreret i større bedrifter, og jorden ejes af færre personer, er markveje og private fællesstier mange steder blevet nedlagt til fordel for større marker.

Når man er ude i naturen kan det være svært at gennemskue adgangsreglerne. Hvis stierne er ufremkommelige, og der er sat skilte op med ”adgang forbudt”, forhindrer det folk i at færdes i naturen. For selvom skiltene ofte er ulovlige, skræmmer de folk væk.

Skilte, som byder publikum velkommen og oplyser om, hvor i landskabet det er vigtigt at vise forsigtighed, kan omvendt være med til at invitere ud i landskabet og dermed forbedre adgangen til naturen.

Danmarks Naturfredningsforening mener, at

- befolkningen skal kende retten til at færdes i naturen for at føle sig velkommen
- eksisterende adgangsveje, stier og markveje skal bevares og vedligeholdes
- der skal etableres flere stier, hvor man lovligt må færdes – især stier, der leder til eller fører gennem naturområder eller skaber sammenhæng til spor og ruter i landskabet
- adgangsreglerne skal formuleres enkelt, så alle kan forstå dem.

DANMARKS
NATURFREDNINGS-
FORENING
ANBEFALER REGERING,
FOLKETING OG KOMMUNER

- 11 At naturbeskyttelsesloven ændres, så en grundejer kun kan nedlægge veje og stier med en myndighedsafgørelse, der indeholder mulighed for klage
- 12 At kommunerne i kommuneplanlægningen kortlægger og forbedrer muligheden for adgang på både offentlige og private arealer
- 13 At gamle kirkestier og markveje, der er kulturspor i landskabet og har været brugt i mange generationer, bevares og genetableres der, hvor de er forsvundet, så vidt muligt
- 14 At kommuneplaner skal indeholde forslag til regionale og nationale stisystemer
- 15 At myndighederne gennemfører kampagner, som informerer om reglerne for adgang
- 16 At forbudsskilte godkendes af politi og kommunernes kultur- og naturafdelinger, og forbudsskilte oplyser også om, hvor det er lovligt at færdes til fods og på cykel
- 17 At skilte skal være retvisende, enkle og præcise samt følge en fælles standard udarbejdet af Dansk Standard og Vejdirektoratet
- 18 At adgangsretten tinglyses, når et offentligt ejet areal sælges til private
- 19 At offentligheden sikres adgang til udyrkede områder, der modtager offentlig støtte eller er naturgenoprettede for offentlige midler. Det kan ske ved at skilte med adgangsmulighederne ved områderne og gennem offentlige stifortegnelser
- 20 At udlejning af offentlige arealer ikke forhindrer adgang på arealerne.

Københavns Universitet har dokumenteret, at mulighederne for at færdes i naturen er blevet færre. En undersøgelse om udviklingen i markveje 1954-2010 (udgivet i 2011) viste, at der i perioden i udvalgte områder i Vejle er nedlagt op mod 50 procent af alle markveje og stier. Denne udvikling er dog blevet bremset en anelse, da naturbeskyttelsesloven i 2004 stillede krav om, at nedlæggelse af veje og stier skal godkendes af kommunen. Desværre indeholder loven ikke mulighed for, at borgere kan klage, hvis en kommune stiltiende – ved ikke at træffe en afgørelse i en klagesag – accepterer, at veje i landskabet nedlægges.

De fleste lodsejere frygter, at nye stier i landskabet vil give store gener. En undersøgelse fra Friluftsrådet fra 2013, Fakta om friluftslivet i Danmark, viste, at stierne i praksis medfører meget få problemer for ejerne.

”Adgang forbudt”-skilte er sjældent lovlige

Færdsel til fods og på cykel ad veje og stier i det åbne land kan kun forbydes af ejeren, hvis:

- færdslen er til gene for den erhvervsmæssige udnyttelse af ejendommen
 - færdslen i særlig grad generer privatlivets fred
 - der er behov for beskyttelse af plante- og dyreliv.
- (kilde: Adgang til veje og stier i det åbne land ifølge naturbeskyttelsesloven og mark- og vej-fredsloven)

DN foreslår, at myndighederne skaber et nationalt sammenhængende net af stier, som forbinder de vigtigste rekreative områder på tværs af kommunegrænser sådan, som det er beskrevet i statens udmelding til kommuneplanerne om adgang til det åbne land, naturen og kysten.

Mange privatejede arealer i Danmark med lovlig adgang er svært tilgængelige. Det kan være en stor sø, borgere ikke kan komme ned til, fordi den er omkranset af dyrkede marker. Det kan være private skove, der bliver lukket ved ændring af driften eller er blevet undtaget reglerne for offentlighedens adgang, fordi de er under fem hektar. Det kan også være de mange arealer, der bliver hegned ind, på trods af, at de ikke afgræsses. Listen er lang.

Slut med bare at pløje stier op

Nedlæggelse af gennemgående veje og stier og nedlæggelse af veje og stier, der for eksempel fører til skove, strande, udyrkede arealer, særlige udsigtspunkter, kulturminde og lignende, må tidligst ske fire uger efter, at ejeren har givet skriftlig meddelelse herom til kommunalbestyrelsen.

(Kilde: Naturbeskyttelsesloven)

3.

ADGANG ved vandet

Befolkningen har næsten fri adgang til landets 7300 kilometer kyststrækning. Det gælder både langs kysten og til den kystnære natur i baglandet, som er tilgængelig for befolkningen. Det er unikt i international sammenhæng og et fælles gode, som vi som samfund bør være stolte af og værne om.

I 1937 blev de danske kyster og strande beskyttet af en 100-meter-linje kaldet strandbeskyttelseslinjen. Denne beskyttelse er årsagen til, at kysterne er holdt fri for byggeri og anden privatisering. Og det er årsagen til, at vi i dag har uhindret mulighed for at nyde strandene og kystnaturen samt dyrke friluftsjnteresser som f.eks. badning, sejlad, surfing, cykelture, lystfiskeri og vandreture.

Disse mange aktivitetsmuligheder ved kysterne får mange mennesker ud i naturen, og disse muligheder bør derfor fortsat være til stede ved havet og fjordene, men også ved søer og vandløb, uanset om arealet er privat eller offentligt ejet. Dog kan behovet for at beskytte naturen nogle steder betyde, at der bør slækkes på adgangen.

Desværre er der flere steder langs landets kyststrækninger spærret for den frie adgang, både lovligt og ulovligt. Det kan f.eks. være kystsikringsanlæg, der blokerer for adgang, eller veje, der går ned til selve kysten, som er spærrede eller nedlagte. Spærringerne ses både som skræmmeskilte og som fysiske barrierer.

Danmarks Naturfredningsforening mener, at

- der skal være adgang til at færdes ved og på havet, fjorde og større søer så længe, naturen ikke lider skade. Dog skal der sikres fred for dyreliv samt yngle- og rastefugle ved, at øer og holme kan friholdes for færdsel
- det skal være muligt at gå i land og tage ophold på bredden af søer og langs vandløb, som er egnede til sejlads, og hvor der i forvejen er offentlig adgang
- kystsikring må ikke forhindre fri og ubesværet adgang og overflødig kystsikringer, og anden spærring for fri adgang langs kysten skal fjernes
- befolkningens mulighed for brug af naturen og for at færdes langs kyster, søer og vandløb må ikke forhindres af byggeri.

Adgang langs kysten siden 1917

Med Naturfredningsloven fra 1917 fik danskerne adgang til kysterne. Adgangen afhæng dog af, om der forinden var rejst krav om adgang, og om kravet var accepteret af fredningsnævnet. Desuden måtte man kun gå langs vandet og ikke tage ophold, ligesom man må i dag. Med Naturfredningsloven fra 1937 fik Danmark strandbeskyttelseslinjen. Loven har sikret, at landskabet nær kysten i dag er næsten fri for byggeri. Siden da er beskyttelseslinjen langs de danske kyster blevet udvidet til et 300 meter bredt bånd langs kyster og fjorde i det åbne land. Adgangen er dermed sikret yderligere.

DANMARKS
NATURFREDNINGS-
FORENING
ANBEFALER REGERING,
FOLKETING OG KOMMUNER

- » At tilladelse til kystsikring eller byggeri af diger skal indeholde krav om, at man samtidig forbedrer adgangsmulighederne
- » At tilladelse til byggeri af nye moler og broer skal indeholde krav om offentlig adgang de steder, hvor det er muligt at skabe adgang fra et offentligt areal
- » At myndigheder etablerer trampestier, som giver bedre mulighed for adgang til søer og vand-løb. Adgang til at færdes til fods omkring søer, som er omfattet af naturbeskyttelseslovens § 3, og adgang langs vandløb med en bredde på mindst to meter skal desuden sikres gennem en ændring af naturbeskyttelsesloven
- » At kystdirektoratet i samarbejde med kommunerne udpeger områder, hvor støjende og forstyrrende friluftsliv til vands kan foregå
- » At brugen af hurtiggående og støjende motorfartøjer på vandet reguleres stærkere og kun må foregå i særligt udpegede, robuste områder.

Tidslinje for strand- beskyttelse

- **1911:** DN dannes – med øget ”adgang til naturen” som et af de primære fokusområder
- **1917:** Første Naturfredningslov sikrer adgang langs kysterne
- **1937:** Strandbeskyttelseslinje på 100 m indføres
- **1994:** Strandbeskyttelseslinjen udvides til 300 m

4.

ADGANG i skovene

Den frie adgang til og i de offentlige skove er et stort aktiv for befolkningens friluftsliv. Skovene er et af de steder, som flest mennesker besøger og bruger i deres fritid, og skovene skal derfor kunne rumme mange funktioner, og adgangen til skovene skal indrettes herefter. Desværre er der dele af Danmark, hvor fraværet af statsskove gør det meget svært for brugerne at færdes ubesværet i skovene.

Skovene skal desuden kunne fungere som både erhvervsarealer for træproduktion og som rekreative områder for befolkningen. Det fungerer langt de fleste steder, men i private skove har befolkningen strengt taget kun adgang til færdsel på veje og stier om dagen og kun, hvis skoven er over fem hektar. Det på trods af, at mange af disse private skove er rejst med offentlige tilskud.

Hegning af skove til dyrehaver og jagtfarme sker i stigende grad. Dette er en uheldig udvikling, da vildtets frie bevægelighed i området hindres, og hegnene samtidig medfører en spærring for offentlighedens adgang.

DN arbejder for at forbedre adgangsmulighederne i de private skove, så flest muligt får adgang til naturoplevelser i skovene. Der skal dog ikke være adgang overalt – for eksempel bør der ikke være natfærdsel i nærheden af beboelse. Der er også tidspunkter på året, hvor adgang er u hensigtsmæssig. Det skal for eksempel fortsat være muligt at lukke dele af skove ved jagt og skovningsarbejde eller af hensyn til sjældne arter eller truet natur. Den rekreative brug af skoven kan og skal ske under hensyn til både sårbar natur og værdifuld produktion.

Danmarks Naturfredningsforening mener, at

- retten til at færdes i private skove skal udvides, så det bliver lovligt at færdes til fods og at gøre kortvarigt ophold på let tilgængelige arealer, der ligger som en ubeplantet bræmme langs veje og stier. Det samme skal gælde for udyrkede arealer i private skove
- det skal som udgangspunkt være muligt at færdes i de private skove hele døgnet
- der skal være flere statsskove med fri adgang i alle landsdele.

DANMARKS
NATURFREDNINGS-
FORENING
ANBEFALER REGERING,
FOLKETING OG KOMMUNER

- » At naturbeskyttelseslovens regler for adgang i private skove ændres, så der bliver øget mulighed for færdsel til fods
- » At forbuddet mod adgang til skove under fem hektar ophæves, når der er lovlig adgang hen til skoven
- » At naturbeskyttelseslovens regler om adgang udvides med en ret til reguleret teltning i alle offentligt ejede skove
- » At staten opprioriterer etablering af flere og nye statsskove
- » At staten stopper salget af eksisterende skovarealer
- » At hegning kun bør tillades, hvis det kan dokumenteres at få en positiv plejevirkning på naturen, og kun hvis det fortsat er muligt for offentligheden at få adgang til området.

Statsskovene inddeles

Naturstyrelsen har i 2013 gennemført en zonerings af skovene i tre niveauer alt efter graden af aktiviteter. De tre typer er: Stillezonen, Facilitetszonen og Friluftszonen. Intentionen er, at det skal hjælpe Naturstyrelsen med at skabe tilbud og øge kvaliteten både for dem, der ønsker at vandre stille rundt i skoven, og for dem, som har behov for større faciliteter, som for eksempel mountainbikeruter eller ridestier.

1-2-3-princippet om fri teltning

I mange af statens skove må man slå sit telt op og overnatte uden at søge tilladelse i forvejen. Det er kun tilladt at overnatte én nat samme sted, og man må højst slå to telte op. Teltene må højst være trepersoners telte. Således kaldes reglen også for 1-2-3-princippet. Teltene skal opstilles uden for synsvidde fra drifts- og beboelsesbygninger, herunder f.eks. naboer og campingpladser, samt bilveje. Teltning er ikke tilladt på de strande og klitter, som hører til visse skovområder.

Mange kender ikke reglerne i skovene

I statsskovene er det tilladt at færdes til fods uden for veje og stier. Det ved 57 procent af befolkningen, men 29 procent mener ikke, at det er tilladt, og 14 procent svarer, at de ikke ved, hvad der er tilladt.

5.

ADGANG i det åbne land

Naturbeskyttelsesloven har forskellige regler for adgang i det åbne land afhængigt af, om arealet er dyrket eller udyrket. Befolkningen har for eksempel ret til at færdes på udyrkede arealer på ikke-hegnede private arealer samt hegnede arealer uden græssende dyr. Men for mange mennesker er det svært at skelne et dyrket areal fra et udyrket areal.

Danmarks Naturfredningsforening er enig i, at der skal være forbud mod færdsel på dyrkede marker, hvis det er tydeligt, at de er dyrket eller tilplantet med en afgrøde. Men adgangsretten bør udvides til at omfatte arealer, hvor færdsel til fods ikke skader. Det kan være nyligt slåede arealer, herunder afpudsede arealer, hvor græsset ikke fjernes, overdrevsarealer og langs levende hegn, hvor der er lovlig adgang, og hvor det er muligt at gå.

I dag kan jordejerne i mange tilfælde forhindre adgang ved at hævde, at et areal er dyrket.

Der skal ikke nødvendigvis være adgang til alle arealer til enhver tid. Hensyn til naturbeskyttelse og drift må nødvendigvis prioriteres over retten til adgang.

Danmarks Naturfredningsforening mener, at

- det skal være muligt at færdes til fods på alle uhegnede udyrkede arealer i det åbne land uanset ejerforhold
- flere arealer skal gøres tilgængelige for færdsel til fods, herunder bræmmer og større levende hegn, hvis der er lovlig adgang hen til arealet, og hvis der er plads til at færdes uden at ødelægge afgrøder
- det skal være muligt helt eller delvist at lukke for adgang til områder i perioder, hvor det kan dokumenteres, at naturen eller specifikke arter er særligt sårbare.

Udyrkede arealer

Hvis et areal slås, og det afslåede plantematerialet ikke fjernes, vil færdsel efterfølgende ikke være til gene for landbrugsdriften. Danmarks Naturfredningsforening mener derfor, at sådanne afpudsede arealer skal betragtes som udyrkede arealer.

Færdsel i bræmmer giver få problemer

Er færdsel langs bræmmer problematisk? Nej, ikke ifølge en undersøgelse fra Københavns Universitet fra 2011, der vurderer slitage af færdsel langs 16 vandløb. Konklusionen er, at færdsel langs vandløbene giver minimal fysisk slitage. Den biologiske skadevirkning er ikke undersøgt.

DANMARKS
NATURFREDNINGS-
FORENING
ANBEFALER REGERING,
FOLKETING OG KOMMUNER

- » At begrebet "udyrkede arealer" præciseres, så også afpudsede græsmarker indgår i naturbeskyttelseslovens regler som udyrkede og dermed gøres tilgængelige til fods
- » At reglerne i naturbeskyttelsesloven justeres, så det bliver lovligt for fodgængere at færdes på marker uden afgrøder, herunder stubmarker, langs skovbryn og langs levende hegn og markskel, hvis der er lovlig adgang dertil fra sti eller vej, og hvis man kan gå der uden at beskadige afgrøderne
- » At staten opprioriterer etablering af flere og nye naturarealer
- » At staten opprioriterer etablering af flere og nye statsskove
- » At staten stopper salg af eksisterende naturarealer.

6.

Brug naturen MED OMTANKE

Det at opleve naturen giver forståelse for naturen, som igen kan blive til et ønske om at beskytte naturen og behandle den med respekt og omtanke. Derfor er adgangen til naturen så vigtig. Og derfor mener Danmarks Naturfredningsforening, at der skal skabes bedre betingelser for, at flest muligt kommer ud i naturen.

Samtidig er vi nødt til at forholde os til, at mange mennesker i naturen kan betyde slid på naturområderne. Det er særligt de sårbare naturområder, der kan tage skade, når de benyttes som ramme for intensive aktiviteter. I disse områder bør adgangen derfor reguleres. Og der bør skabes flere tilgængelige naturområder spredt over landet.

En anden problematik er det øgede pres på byens naturarealer. I kraft af, at flere mennesker bosætter sig i byen, skal den bynære natur rumme flere brugere og mange forskellige typer af aktiviteter.

De grønne områder vokser ikke proportionelt med byernes udvikling. For at efterkomme den stigende efterspørgsel og lette presset på de eksisterende områder, bør der derfor skabes mere natur – og mere robust natur, som kan rumme byboernes aktiviteter.

Plads til flere interesser

Når mange mennesker benytter naturen som ramme for fritidsliv og naturoplevelser, kan det ikke undgås, at brugernes interesser støder sammen. Eksempelvis kan en bruger ønske ro til at betragte naturen, mens en anden ønsker at bruge den som ramme for cykelride- eller løbeture.

Danmarks Naturfredningsforening mener, at der skal være plads til flersidig brug af naturen. Den enkelte skal udvise respekt for naturen og de andre brugere. Hvor forskellige fritidsinteresser ikke kan fungere side om side, bør adgangen reguleres.

Løse hunde

Løse hunde opleves ofte som et problem. I nogle offentlige skove og i flere kommuner har man indrettet indhegnede arealer beregnet til løse hunde.

Det er et godt initiativ, men løser ikke altid problemerne uden for indhegningen. Løse hunde kan forrette stor skade på jordrugende fugle og på vildt i en skov og kan også skræmme besøgende væk.

Derfor skal myndighederne håndhæve, at folk med hund færdes i naturen som beskrevet i lovgivningen.

Danmarks Naturfredningsforening mener, at

- adgang til og mulighed for ophold i naturen skal tilrettelægges, så stille områder og sårbare naturområder skånes, og der skal tages højde for dyrenes yngle- og rasteperioder
- det skal forebygges, at vild natur tæmmes og nedslides
- der bør ikke opføres installationer i sårbar natur, som giver spor i form af bygninger og større anlæg.

DANMARKS
NATURFREDNINGS-
FORENING
ANBEFALER REGERING,
FOLKETING OG KOMMUNER

- » At kommunerne skal planlægge friluftslivet med et stort udvalg af naturoplevelser
- » At friluft aktiviteter skal planlægges under hensyntagen til sårbar natur og truede arter
- » At aktiviteter, der skader naturen, herunder støjende aktiviteter, skal reguleres stærkt i både tid og rum
- » At det kun i særligt robuste områder skal være muligt at dyrke friluft aktiviteter, der medfører støj og slid på naturen
- » At områder uden støj og lysforurening skal kortlægges og beskyttes – også i bynære skove
- » At myndighederne skal forbedre mulighederne for, at befolkningen kan færdes hensynsfuldt i naturen gennem etablering af flere stier
- » At myndighederne skal udarbejde en 'Adgangs ABC' til undervisningsbrug med vægt på både rettigheder og retningslinjer for hensynsfuld færden i naturen
- » At reglerne for at gå med hunde (både med og uden snor) skal håndhæves af myndighederne for at tage størst mulig hensyn til både sårbar natur og brugere af naturen
- » At der skal etableres flere nye naturområder. Både områder, der gavner biodiversiteten, og områder, der er robuste nok til at indeholde faciliteter, der giver mulighed for naturformidling og for at opholde sig i naturen; f.eks. naturcentre, fugletårne og lignende.

Mere grønt til hovedstadens borgere

Region Hovedstaden har i den Regionale Udviklingsplan 2012 besluttet at øge og forbedre de grønne og blå områder. Målet er ifølge planen "en attraktiv grøn region, hvor alle regionens borgere skal have mindre end ti minutters gang til et rekreativt område i 2020 (mod 94 procent af befolkningen i 2011). Hovedstadsregionens blå og grønne struktur skal øges til at udgøre minimum en tredjedel af regionens samlede areal i 2020 (mod cirka 27 procent i dag)."

Friluftslivets effekt på naturen

Friluftsrådet har kortlagt eksisterende forskning om friluftslivets effekt på naturen. Konklusionen er, at selvom mange dyre- og plantearter og naturområder påvirkes negativt af friluftslivet, er den samlede effekt af friluftslivet overordnet set positiv. Det skyldes, at friluftsliv giver interesse for at bevare naturen og øger interessen for naturforbedrende tiltag.

ADGANG TIL naturen

DANMARKS NATURFREDNINGS- FORENINGS ADGANGSPOLITIK

Læs mere på
www.dn.dk

Danmarks Naturfredningsforening

Masnedøgade 20
2100 København Ø
Tlf.: 39 17 40 00
www.dn.dk

Danmarks
Naturfredningsforening

MIX
Papir fra
ansvarlige kilder
FSC® C022933

PurePrint® by KLS
Produceret 100 % biobaseret/dyrligt
af KLS Grafisk Hus A/S